



Norsk studentorganisasjon

Holbergs gate 1 / 0166

Oslo

T: 22 04 49 70

E: [nso@student.no](mailto:nso@student.no)

W: [www.student.no](http://www.student.no)

## Høringsuttalelse

### Høring - UHR,NFE-HS, på forslag til nasjonale retningslinjer for praksisveilederutdanning

*Dato: 26.10.2017*

# Hørings svar: forslag til nasjonale retningslinjer for praksisveilederutdanning

## Overskrift

NSO vil takke Universitets- og høgskolerådet for mulighet til å svare på høringen.

Først og fremst stiller vi oss positive til at det blir etablert nasjonale retningslinjer for praksisveilederutdanningen. Ved å etablere felles nasjonale retningslinjer for praksisveilederutdanningene vil man kunne styrke veiledningen i praksis, som igjen bidrar til at kvaliteten i praksistunge utdanninger styrkes. Det er imidlertid viktig å påpeke at retningslinjene ikke må bli for rigide, slik at enkelte faglige hensyn fortsatt blir ivaretatt.

I høringsbrevet etterspør UHR svar på konkrete spørsmål. Under følger våre innspill på spørsmålene.

1. *Er det behov for veiledende nasjonale retningslinjer for hva som kan utgjøre en felles veiledningskompetanse hos praksisveiledere, uansett profesjon eller tjenesteområde?*

NSO støtter at det opprettes overordnede retningslinjer for praksisveilederutdanning. Disse retningslinjene må ha en tydelig definisjon for hva det vil si å være en praksisveileder. Fagområdene opererer i dag med noe forskjellig terminologi rundt rollen som veileder i praksisfeltet. For barnehagelærerutdanningen tilhører «praksisveilederen» utdanningsinstitusjonen, mens i praksisfeltet kalles vedkommende for «praksislærer». I tilfellet barnehagelærerutdanning er praksisveilederutdanningen mest relevant for en praksislærer, og ikke nødvendigvis for en praksisveileder.

2. *Er de foreslåtte læringsutbyttebeskrivelsene dekkende og gode nok til å definere ønsket sluttkompetanse?*

NSO mener læringsutbyttebeskrivelsene slik de er skissert i høringsnotatet er gode. Vi ønsker særlig å trekke frem viktigheten av at veiledere skal ha kompetanse i utfordringer og etiske dilemmaer knyttet til veiledning av studenter. Vi mener det er svært viktig at studenter får en trygg opplevelse av å være i praksis, og at veileder forstår og kan reflektere rundt maktforholdet mellom veileder og student.

3. *Er det et riktig grep å legge læringsutbyttebeskrivelsene på masternivå, i tråd med kravene i Nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk for høyere utdanning?*

NSO mener det er riktig å legge læringsutbyttebeskrivelsene på masternivå i henhold til det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket, da det er naturlig at en veileder forventes å ha høyere kompetanse enn studenten som blir veiledet.

Vi håper også at ved å legge praksisveilederutdanningen på masternivå vil dette fungere som et insentiv for profesjonsutøvere å påbegynne en masterutdanning. Dette kan bidra til å øke attraktiviteten for å ta praksisveilederutdanning.

4. *Arbeidsgruppen støtter Praksisprosjektets anbefaling om at krav til veileders kompetanse bør forskriftsfestes, gjerne i form av et krav om veilederutdanning tilsvarende minimum 10 studiepoeng. Hva mener høringsinstansene om dette?*

NSO mener det er et godt tiltak at man forskriftsfester den kompetansen praksisveiledere skal ha. Med hensyn til kapasiteten som skal til når alle praksisveiledere skal ut i utdanning er kravet om 10 studiepoeng godt. Det er viktig for NSO å presisere at utdanningen ikke skal være begrenset til 10 studiepoeng, men skal være *nedad begrenset* til 10 studiepoeng.

Praksisveileders tilstedeværelse og kompetanse er avgjørende for å sikre et tilstrekkelig grunnlag for å evaluere og vurdere studentens faglige kunnskaper og skikkethet for yrket. Formell veilederkompetanse er nødvendig, og NSO mener i tillegg at kun fagpersonell med relevant erfaring fra praksisfeltet over et minimum på tre år skal kunne fungere som praksisveiledere.

5. *I høringsdokumentet er det gitt eksempler på ulike modeller for gjennomføring av veilederutdanning for praksisveiledere fra yrkesfeltet. Høringsinstansene bes komme med synspunkter på disse, og gjerne også komme med andre forslag til hvordan utdanningstilbud til praksisveiledere kan utvikles i et samarbeid mellom UH-institusjoner og med praksisfeltet.*

Når man skal vurdere modeller for gjennomføring av veilederutdanningen er det viktig at man tenker over hva slags forutsetninger studentene har for å kunne gjennomføre utdanningen. Praksisveiledere er ofte i full jobb, og har begrenset med muligheter til å flytte på seg. Dette innebærer at når man skal utarbeide retningslinjer for praksisveilederutdanningen må en del av utdanningen være nettbasert. Dette forutsetter at man bygger opp en god digital infrastruktur, som legger til rette for at studentene kan diskutere med lærer og seg imellom.

Det er også viktig at studentene møtes for dialog ansikt-til-ansikt. Man bør legge opp til samlinger der hvor studenter har anledning til å møte hverandre og fagpersoner. På arbeidsplasser hvor det er mange studenter i praksis (som for eksempel sykehus) er det en god idé å ha lokale samlinger.

Tverrprofesjonell samarbeidslæring (TPS) vil være viktig kompetanse for yrkesutøverne. Dette gjelder først og fremst på arbeidsplasser der hvor man ofte må samarbeide med andre profesjoner. Hvis det skal legges opp til at man skal bygge kompetanse på tverrprofesjonell veiledning er det viktig at innsatsen først og fremst rettes inn mot yrker hvor dette er mest relevant. For eksempel vil det i innenfor helsefagene være viktig å ha tverrprofesjonell veiledning siden arbeidssituasjonen krever et samarbeid mellom ulike antall profesjoner. Det kan tenkes at

tverrprofesjonell veiledning ikke i like stor grad er relevant innenfor for eksempel lærerprofesjonen fordi man på disse arbeidsplassene oftere har en mer homogen utdanningsbakgrunn. Derfor må man vurdere hvorvidt det er behov for å ha dette som en standard i veilederutdanningen på tvers av profesjonene.

6. *Hvilke synspunkter har høringsinstansene på hva som vil være riktig ansvars- og oppgavefordeling mellom UH-institusjonene og praksisinstitusjonene når det gjelder initiering, utvikling, gjennomføring og finansiering av tilbud om veilederutdanning for praksisveiledere?*

NSO mener at praksisveilederutdanningene primært skal være utdanningsinstitusjonenes ansvar. Utdanningsinstitusjonene har infrastrukturen som kreves for å utvikle studieprogrammer og kvalitetssikre disse. Dette er imidlertid ikke et ansvar som utdanningsinstitusjonene skal ha alene. Utviklingen av studieprogrammene må skje i tett samarbeid med praksisinstitusjonene for å sikre at også den praksisnære kunnskapen blir tatt hensyn til i utviklingen av læringsutbyttebeskrivelser og gjennomføring av utdanningen.